

NIJUEWSBRIEF

Hallo nieuwsbrieflezer!

Mijn verloftijd in Nederland ligt alweer even achter me. Ik kijk er met veel plezier op terug. Het was een tijd waarin ik aansterkte en tijd met familie, vrienden en kennissen doorbracht. Inmiddels ben ik alweer bijna 3 maanden thuis en weer volop aan het werk.

De lente hangt weer in de lucht. De dagen worden langer en de temperatuur stijgt. Op de preschool zijn we volop bezig met het thema lente. Maar in deze nieuwsbrief blik ik onder andere terug op het dagje uit met de meiden en kerst, dat ik dit jaar met de kinderen en meiden in januari vierde.

“Zo heb ik ingezien dat er niets beter is dan dat de mens zich verblijdt in zijn werken, want dat is zijn deel.” Prediker 3:22

Veel leesplezier! Groetjes uit Mukachevo

Dagje uit met de meiden

Het is dinsdagochtend als ik met mijn auto vol met meiden onderweg ben naar Mukachevo. Ze hebben er zin en dat is te merken aan de gezellige stemming in de auto. Vandaag gaan we namelijk een dagje uit. Om de meiden ook een kijkje te geven in het leven buiten het kamp, neem ik ze mee naar de stad. Sommige meiden zijn weleens in Mukachevo geweest, maar dan alleen op de markt of bij het ziekenhuis. In het centrum - waar we nu lopen - zijn ze allemaal nog nooit geweest. Terwijl we door de stad lopen, beseffen de meiden ineens dat ze dingen kunnen lezen. Reclameborden en winkelnamen worden hardop voorgelezen en het lijkt wel of ze nu pas echt doorhebben wat lezen hen brengt. Ze roepen naar mij: ‘We kunnen het lezen! Zie je dat?’

We hebben als toeristen de stad verkend. We hebben de grote kerstboom bewonderd en wat van de kerstsfeer opgesnoven. We hebben de roltrap en de lift in het warenhuis uitgeprobeerd en in een winkel allemaal een glitterkerstbal uitgezocht. En daarna zijn we naar het kasteel - dat even buiten de stad ligt - gegaan om wat cultuur te snuiven.

Bij het kasteel worden we opgewacht door Richard Pannekoek - directeur van stichting Kimon - en zijn vrouw Rianne. Ze zijn in Oekraïne op veldbezoek en gaan het laatste deel van het uitje met ons mee. We scannen onze kaartjes en lopen door de draaiportjes, wat voor de meiden op zich al een hele belevenis is. In verschillende kamers in het kasteel zijn kleine museums ingericht, die wat vertellen over het kasteel en zijn vroegere bewoners. Ook staan we op de verschillende torens, waar vandaan we de hele stad kunnen overzien. De meiden kijken vol verbazing rond en genieten duidelijk van alles wat ze zien. Als het kasteel sluit, is het voor ons hoog tijd om te gaan eten. Op het menu staat pizza.

Wanneer we aan tafel zitten, veranderen de meiden in echte dames. Thuis zijn ze niet gewend om zo te eten. De blijdschap straalt van hun gezicht wanneer ze tegen mij zeggen: ‘Het lijkt wel of we op een bruiloft zijn. Zoals je dat altijd in films ziet.’

net als in de film

We hebben het enorm gezellig met elkaar, terwijl we smullen van de verschillende pizza's. Het is een gerecht dat de meiden voor het eerst eten, en het bevalt ze erg goed. Als de borden leeg zijn, is het tijd om de meiden weer naar huis te brengen. Op de terugweg wordt er druk gediscussieerd wat ze het leukst vonden vandaag. De pizza en het kasteel vielen het meest in de smaak. Met een glimlach op mijn gezicht, denk ik terug aan deze gezellige dag.

Kerstfeest vieren in januari

Omdat ik in december onverwachts ziek werd, konden alle geplande kerstactiviteiten helaas niet doorgaan. Zo ook het kerstdiner met de meiden. De meiden hadden er erg naar uitgekeken. Ze reageerden dan ook teleurgesteld, toen ik vertelde dat het niet doorging. Ik beloofde ze dat we het kerstdiner zouden doen, als ik weer in Oekraïne zou zijn.

De blijdschap toen ik weer terug was in het kamp, was extra groot en ze hadden nog meer uitgekeken naar het kerstdiner dan ze al deden. We hadden de taken verdeeld en ieder zou wat maken en meebrengen. De meiden zouden mooi gekleed om 19 uur met hun gerechten naar het lokaal komen. Ik was al een uurtje eerder in het kamp aangekomen om het lokaal te versieren en de tafel te dekken. Klokslag 19 uur kwamen de meiden nieuwsgierig binnen.

Ze waren enorm enthousiast toen ze de aangeklede tafel zagen waarop champagneglazen, goud gestipte borden en bestek op hen wachtten. Ik werd overladen met cadeautjes, die ik dankbaar in ontvangst nam. De gerechten werden op tafel uitgesteld en de kinderchampagne werd gepopt. Het diner kon beginnen. Ik vertelde ze eerst het kerstverhaal, daarna zongen we kerstliederen en toen was het tijd om elkaars gerechten te proeven. De meiden hadden hun best gedaan. Er werd volop van alle gerechten gegeten. Na het eten vroegen we elkaar ten dans, we lachten en kletsten en genoten van elkaars gezelschap.

Aan het eind van de avond was het voor mij tijd om cadeautjes uit te delen. De meiden werden verrast met een tasje met parfum, chocolade, snoep, lippenbalsem, tandpasta en een tandenborstel. Ze waren enorm blij met het cadeau en lieten enthousiast elkaars parfum en lippenbalsem ruiken.

En zo kwam de avond tot een einde. We hadden tijdens de 4 weken advent al toegeleefd en uitgekeken naar de geboorte van Jezus en dit keer duurde advent anderhalve maand langer, maar het feest was er misschien nog wel mooier door geworden.

Ook met de kinderen van de club heb ik in januari kerst gevierd. In de weken voor kerst hadden we al geoefend om het kerstverhaal uit te kunnen spelen. Teksten zoals: 'Ere zij God in de hoogste hemelen en vrede op aarde in de mensen een welbehagen' en 'U is heden geboren in de stad van David, de Zaligmaker, welke is Christus de Heere.', leerden ze uit het hoofd en de kerstliederen wisten ze zich nog goed te herinneren van vorig jaar.

En ondanks dat er bijna 2 maanden tussen zat, hadden ze hun teksten en de liederen allemaal goed onthouden. De kinderen hadden enorm veel zin om het kerstverhaal uit te spelen voor hun ouders. Het blijft een mooi moment als iedereen in kostuum door het kamp rent, om zijn ouders te zoeken en ze uit te nodigen om te komen kijken.

En wat ook bij kerst hoort, zijn kerstpakketten. Dankzij de giften die ik ontvang, is het mogelijk om elk jaar een pakket met producten samen te stellen voor elk gezin in het kamp. Het uitdelen schoof door mijn ziekzijn door naar het nieuwe jaar. Er werd dan ook reikhalzend uitgekeken naar de pakketten toen ik in januari terug kwam in het kamp. De mensen waren enorm blij met alle nuttige en lekkere producten.

Het cadeau van de schoenmaker

Het was al februari, maar voor het kerstverhaal is het nooit te laat. Het poppentheater dat in de zomer ook een bezoek had gebracht aan het kamp in Dombok, trok nu rond om het kerstverhaal te vertellen. Het nieuws dat het poppentheater weer in het kamp was, was bijna geen kind ontgaan. Het kerkgebouwtje zat stampvol met kinderen, die kwamen kijken.

Voordat het theater begon, leerden de kinderen in het Hongaars een lied dat bij het thema paste. Er werd goed meegezongen en al snel konden ze het uit hun hoofd. En toen was het tijd voor het verhaal, dat in het Hongaars werd verteld.

De kinderen waren muistil toen het begon en keken met open mond naar de poppen die het verhaal vertelden over een schoenmaker die iets voor de pasgeboren Jezus zou willen doen.

Hij komt er uiteindelijk achter dat alles wat we voor een ander doen, we voor Jezus doen. Na afloop van het verhaal hoorden we over het grootste cadeau van God voor ons: Zijn Zoon Jezus.

We zongen met elkaar nog een keer het nieuw aangeleerde lied en sloten zo de ochtend af.

Op bezoek bij Marije

Door Martine Verheul

Toen Marije bezig was met haar voorbereidingen voor haar vertrek naar Oekraïne, hadden we als hometeam al de wens om met elkaar bij Marije op bezoek te gaan. Afgelopen maart was het zover! Na een dag reizen kwamen we aan in Mukachevo, waar Marije met een warme maaltijd op ons wachtte.

De volgende morgen mochten we mee naar de preschool. Na een half uur rijden over wegen die we in Nederland niet gewend zijn, kwamen we aan in het kamp. Het was mooi om te zien hoe gemoedelijk de preschool eraan toe gaat. Marije spreekt al goed Russisch. En de kinderen zijn erg op hun gemak. Na wat liedjes, een bijbelverhaal en leren tellen, werd er gespeeld en een werkje gemaakt. Aan het eind van de ochtend hebben we nog wat contact gemaakt in het kamp, dat bestond vooral uit spelen met de kinderen.

's Avonds zijn we weer naar het kamp gegaan voor de meidenclub. Wat was dat ook een mooie avond!

Eerst thee met wat lekkers en gezellig kletsen en daarna vertelde Marije over Esther en praatte daar nog wat over na. Met elkaar hebben we voor elkaar gebeden en de avond sloten we af met een spel. Op zaterdag hebben we de toerist uitgehangen. We bezochten de plaatselijke markt en hebben wat winkels bezocht.

Zondagmorgen zijn we naar de kerk geweest. Een kleine, maar warme gemeente. We hadden een mooie preek! Een zin uit de preek die ik opgeschreven heb is deze: Iedereen heeft een eigen kerk en een eigen visie, veel christenen kijken naar het leven op aarde, maar laten we verder kijken! We moeten vooruit kijken en blij zijn in Christus. Onze hoop is heel anders dan de hoop die de wereld geeft. Samen zongen we nog Heer, Uw licht en Uw liefde schijnen. Hoe mooi om - ondanks de taal - je zo verbonden te voelen met elkaar. Christus verbindt!

We zijn dankbaar en blij dat we als hometeam zo'n goede, mooie tijd hebben gehad met elkaar. Het was erg waardevol.

Gebedsbrief ontvangen?

Elke maand verschijnt er een gebedsbrief. Wilt u die ontvangen? Dat kan. Stuur daarvoor een mailtje naar: hometeammarije@outlook.com

U ontvangt dan via de mail de dank- en bidpunten van Marije.

Marije een kaartje sturen? Dat kan!
Marije Meerkerk
a/c 63
Mukachevo
Zakarpatska oblast
89600 YKPAIHA
UKRAINE

Hometeam

Marije wordt bij haar uitzending bijgestaan door een hometeam.

Dit team bestaat uit de volgende personen:

Nathalie Breedveld (vz) | 06 15637487

Arie Vergunst (pm) | 0184 694092

Maarten van den Berg (secr) | 06 55973416

Kees de Vries | 06 10069221

Martine Verheul | 0184 693030

Marielle Baartman | 06 14067125

Heeft u vragen of wilt u wat kwijt?

Neem gerust contact met ons op!

E-mail | hometeammarije@outlook.com

Volg Marije via

Facebook | Marije's missie

Giften zijn welkom!

Uw gift voor Marije Meerkerk maakt u over op: NL70 RABO 0157518744, ten name van: Stichting Kimon. Vermeld bij uw gift: Marije Meerkerk, Oekraïne

Stichting Kimon is door de Belastingdienst aangewezen als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Giften aan de stichting zijn dus aftrekbaar van de belasting.

Danken&bidden

Dank voor

...de fijne tijd in Nederland.
...mijn gezondheid.
...het werk dat weer mocht beginnen.
...de goede tijd met het hometeam.

Bid voor

...aankomend Paasfeest. Dat de kinderen zullen begrijpen wat Pasen betekent.
...de kinderen. Dat ze mogen inzien dat ze Jezus nodig hebben.

APRIL 2019